

Tekster: *Es 9,1-6a, Luk 2,1-14*

Salmer: 94 Det kimer nu, 104 Et barn er født, 117 En rose, 120 Glade jul

Er der noget i juleevangeliet, som knytter sig klart og utvetydigt til den virkelighed vi lever i og oplever som vores, så er det mørket. Nattemørket. Hyrderne i Bethlehem er de første, der får at høre om Guds søns fødsel. Og de sidder ude i nattemørket med deres får, da de får beskeden. Nattemørket kender vi. Ganske vist er mørkets fremmarch standset og dagen begyndt at blive længere, men knugende, kvælende mørkt er det stadig det meste af døgnet. Gør man en lille afstikker ned til stranden i Ålbæk eller Vadum, når man kører fra Lihme til Rødding, kan man opleve decembermørket som en massiv mur eller måske snarere som en kulsort risengrød, hvor man selv er mandlen. Og selvom der måske blinker et par forkølede lys fra Mors, er det slet ikke nok til at fjerne oplevelsen af det tætte, altudslettende mørke, der dækker landet og vandet. Kører man så tilbage mod Rødding eller Lihme, så kommer lysene et efter et. Dels de almindelige lys fra huse og gårde og biler. Men også alle de andre lys, der kun er der her i december. Lysguirlanderne på træer og flagstænger i haverne. Rensdyr og kaner i rødt og grønt og blå. Lys der bryder frem gennem mørket alle vegne, lige til man kommer til kirkerne. Lihme Kirke, der ligger badet i lys. Og Rødding Kirke, hvor lyset skinner ud gennem alle vinduer. Og lyset er ligesom mørket noget helt afgørende i juleevangeliet. Faktisk har evangelisten Johannes i sin meget særprægede udgave af juleevangeliet gjort det hele til et spørgsmål om mørke og lys: "Lyset skinner i mørket, og mørket greb det ikke."

En ganske almindelig køretur fra Lihme til Rødding en ganske almindelig decemberaften forbinder os helt tæt med juleevangeliet: erfaringen af mørket og længslen efter lys, der er så stærk, at vi tænder lys alle vegne, når der nu ikke rigtigt er andet lys end det, vi selv tænder.

Ét er mørket udenfor i december. Det går over igen. Det ved vi. Det sker med astronomisk nøjagtighed. Det sker endda uanset alt hvad der ellers kan indtræffe af uforudsete begivenheder: Jordens kredsen om solen og årstidernes skiften ligger fast, i det mindste i de tidsrum, vi har overblik over. Men der er jo også andre former for mørke, der er langt mere uforudsigelige og langt mindre regelbundne end årstidernes vekslen og lysets stigning og fald.

Der er mørket ude i verden: for fem dage siden pløjede en lastbil gennem en menneskemængde i Berlin, for et par dage siden fremgik det af medierne, at regeringen overvejer igen at sende et dansk krigsskib ud for at deltage i kampen mod Islamisk Stat, denne gang så langt væk som i Det indiske Ocean. Gennem de sidste uger har vi dagligt hørt om rædslerne i Aleppo, nu kommer der også beretninger om rædselsscener i den irakiske by Mosul og i den afrikanske stat Burundi.

Og der er et helt tredje mørke: mørket inde i os selv. Vreden og skuffelsen over at blive forbigået. Bitterheden over at vi blev forulempet eller overset. Om lidt skal vi hjem til maden og træerne og gaverne og hygge os med hinanden. Men nogle af os har så meget mørke i os, at hverken gås, gran eller gaver kan få bugt med det.

Det kan godt være I sidder og tænker: hvorfor skal han dog absolut stå og rode op i det en juleaften, hvor vi er kommet for at have det hyggeligt? Det skal han, fordi det juleevangelium, han prædiker over handler om at lyset i Jesus er kommet til verden for at skinne gennem alt mørke. Ikke bare mørket i naturen, men også mørket i verden og os selv. Mørket i naturen kan vi klare med lysguirlander og projektører, men hvad med mørket i verden? Og

hvad med mørket i os selv? Vores vrede og bitterhed? Vores smålighed og forurettethed? Hvordan kommer vi det mørke til livs?

Det kan vi ikke. Vi ved det godt. Vi ved godt at hverken krigsskibe eller bombefly eller mere politi kan få mørket i verden til at forsvinde. Og hvis vi ikke ved det, kan vi se på udviklingen i verden gennem de sidste 15 år. Vi ved også godt, at hverken mad eller gaver eller julepynt kan få vores egen vrede og bitterhed til at forsvinde. Men hvad skal vi så gøre? Hvordan kommer vi af med det mørke, som forpester vore liv?

Juleevangeliet fortæller os om det.

Juleevangeliet fortæller os, at Gud er kommet til os. Han har ladet sig føde som et spædbarn i verden for at være hos os og dele liv og død med os. Juleevangeliet fortæller os om, at Gud elsker os med så ubændig en kærlighed, at han sætter alt til side for at nå os. Gud elsker os så stormende og kompromisløst som unge mennesker kan elske hinanden.

Da jeg var 16 blev jeg voldsomt forelsket til et bal i december. Desværre boede den pige det gik ud over 25 km væk. Vi havde aftalt, jeg skulle besøge hende en lørdag aften, og jeg glædede mig helt vildt til at skulle se hende. Om eftermiddagen begyndte det at blæse op. Så begyndte det at sne. Jeg gik ned til busholdepladsen for at tage bussen til Kolding, hvor min elskede boede. Der kom ingen bus. Der kom bare sne. Umådelige mængder af sne. Efter en times venten gik jeg hjem og prøvede at tvinge min mor til at køre gennem uvejret til Kolding, hvilket hun nægtede blankt. Men jeg hævnedede mig: vi talte i telefon hele natten, gjorde vi. Og det var dyrt den gang.

Guds kærlighed er endnu mere voldsom og ubændig end en 16 årig drengs kærlighed. For Gud nøjes ikke med at tale i telefon. Han gjorde det umulige. Han trodsede mere end en snestorm. Han trodsede skellet mellem himmel og jord. Han trodsede skellet mellem lys og mørke og liv død, for aldrig at skilles fra os. Han

kom til os på jorden for at vi skal være hos ham i himlen. Han slettede alle de skel som rejses af had og vrede og bitterhed og skam og syld, han sagde til os ind igennem det alt sammen: Jeg elsker jer, jeg vil aldrig undvære jer og I skal leve evigt sammen med mig!

Gud elsker os så højt og hans kærlighed er så umådelig, at den ikke vil blive i ham selv. Den vil bo i os også og fylde os og drive os ud over os selv, så vi glemmer vrede og bitterhed og had og knytter os til hinanden på trods af alt der er sket tidligere.

Det er lyset der skinner i julenattens mørke.

Glædelig jul.

Amen.